

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for lunch and re-assemble at 3-30 P.M.

The House adjourned for lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[**Mr. SPEAKER** in the Chair.]

The Mysore Ministers Salaries and Allowances Bill, 1952.

Motion to consider.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—
I move :

“That the Mysore Ministers’ Salaries and Allowances Bill, 1952, as reported by the Select Committee, be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Ministers’ Salaries and Allowances Bill, 1952, as reported by the Select Committee, be taken into consideration.”

Janab J. MOHAMED IMAM (Jagaur).—Sir, instead of speaking on every amendment I want to oppose this Bill.

Mr. SPEAKER.—May I know what the other members of your party are going to do with their amendments?

Janab J. MOHAMED IMAM.—They will move, I think.

Mr. SPEAKER.—That is all right. The Hon’ble Member may go on.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Sir, I want to make it clear that I am opposing this Bill on principle, and in the best interest of the State. I am not concerned with the little increases here and there, but I am concerned with the Bill and the reaction it will have on public service. Sir, when the previous Bill was under consideration, the Minister incharge of this Bill did not explain the need for the enhancement of the salary, for the enhancement of the conveyance allowance and for

the enhancement of the daily allowance. He ought to have appraised the Members of this House as to what the reasons are which prompted them to accept a higher salary, a higher conveyance allowance and a higher daily allowance. On the other hand, they seemed to be guided by the factor that they are all powerful, that they can impose their will on this House or on the minority because they are in a powerful position; I accept that position. They can impose their decision. But, at the same time it is their duty to convince the reasonableness and the justice of the move they have taken, so that the whole country, the entire people and the Opposition may be convinced as to the actual justification. They have not given any reason beyond stating that it was discussed in the party or in the Select Committee. Now Sir, I ask them, what the reasons are for this enhancement? As I said, the the previous Ministers, the previous Speakers, were getting a certain amount by way of salary and their allowances were Rs. 150 and Rs. 200 and their daily allowance was Rs. 10 per day and they got on very well; they had no reason to complain. If they had found any difficulty in the course of their administration, certainly they would have brought it to the notice of this House. Simply because there is a change in the personnel of the Ministry and that of the Assembly, they cannot take advantage of the position to force its majority will on the minority. Sir, I am wondering where all their noble sentiments have gone. There was a time when there was a persistent demand that no Minister and, as a matter of fact, no officer of the Government, should draw more than Rs. 500 per month. I quite remember the days, when they themselves insisted that no officer should have more than Rs. 500 as his salary and they were very insistent even in those affluent days to economise salaries to the maximum extent. And now it is with the greatest regret we see that in these hard days, when financial stringency is very acute, there has been a persistent attempt to put up their salaries. Sir, as I once pointed

out, this is a time when the Ministers and persons holding top offices, must set an example of economy to their departments. If they themselves do not set an example of economy and sacrifice, then how can they expect the officials to follow a policy of economy or voluntarily waive their pay or cut their pay. Sir, another thing is, whatever it may be, it will have a very bad re-action on the lower services, on the subordinate services and you will have to face the music when the time comes and when you yourself will be quoted as an example of having drawn higher pay than what the previous Ministers were drawing. Sir, as you know, times are very bad. The living conditions of the officials are very bad. They have been demanding an increase of pay and increase in their daily allowances and when they come up to you they will point out to you your own example. They will say "very well, you have enhanced your pay and your T.A. and D.A.; why don't you extend the same generosity to us; what is a necessity to you is also a necessity to us." After all the proposed enhancement is going to involve the State in heavy expenditure; even so, if the same principle is applied to the other officers also, then the State will stand to lose a considerable portion of its revenues and thus many complications will arise. So Sir, I have now to point out two or three factors. It is true that we accepted Rs. 900 as a compromise in the Select Committee and as a sort of compromise we wanted the other Members to accept this reduction of the T.A. and Conveyance allowance. There was a compromise also. But when we refused to accept Rs. 250, they went back. But still, I must point out that though we agreed in the Select Committee for Rs. 900, still it would have been very prudent and very reasonable on the part of the Ministers to maintain *status quo* and to draw the same salary as the previous Ministers were drawing before. Sir, regarding the conveyance allowance, I absolutely see no reason why it should be enhanced by Rs. 100. After all, each of the Ministers have been provided with a car,

new car by the Government; its maintenance is undertaken by Government; each is supplied with a driver and all its repairs charges are borne by the Government and the maintenance of the car does not involve him in any liability. Conveyance allowance is always meant to enable a person to supply himself with the necessary vehicle and attend to the official work. But when the Government itself has provided you with a car, then where is the justification for the conveyance allowance to be drawn? We are giving conveyance allowance to other officers. But they should provide themselves with cars. Have we provided them with cars? No, certainly not. Conveyance allowance is always given in the absence of a car. But here, to give both car and conveyance allowance in addition does not stand to reason. If in this context, the conveyance allowance is still to be given, it can only mean that the allowance is to cover expenses for your journeys from your residence to the Office and back. Well, is the same concession shown to other Officers? There is the Head of a Department; he comes every day from his house; he maintains his own car, but he is not given any allowance for coming to his office in his car every day. When we were Ministers we were maintaining our own cars; I had my own driver, my own butless.....

A VOICE.—Ministers were drawing pension after five years.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I do not draw any pension. I maintained my own car.

A VOICE.—You were drawing Rs. 2,000.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Then, make it plain that this is in lieu of Rs. 2,000.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Is anything hidden in the Bill?

Sri H. K. VEERANNA GOWDA—(Maddur).—Sir, the analogy between an Officer of Government and a non-Official Minister, does not hold good at all. Retired Government Officers draw pensions while the Non-official Ministers do not draw pensions.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I do not interrupt. But the way the argument is being advanced by my learned friend is rather misleading. To say that reduction of salary may be effected is perfectly all right. But to say that something is hidden is not all right.—I will not take objection, but it is not politic.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I never said 'hidden'.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—You said, "make it plain" and all that. What is not made plain in this Bill?

Janab J. MOHAMED IMAM.—I said make it plain that it is in lieu of pension. I said pension is meant for a definite purpose and conveyance allowance is meant for a definite purpose and the condition for that purpose is not fulfilled. I was saying that when we were Ministers we were not given any conveyance allowance for our journeys to and from the Public Offices.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, in those days, if he had asked the Legislature to give such allowances, probably they would have given. But he preferred to ask only his Creator!

Janab J. MOHAMED IMAM.—I never wanted to take unfair advantage of my position. I did not ask, because I thought it was not reasonable for me to ask for conveyance allowance.

So, taking all these things, I can say we have been very generous in giving a conveyance allowance of Rs. 150. But to fix it at Rs. 250 is a thing which we cannot accept and it is not at all reasonable. Some gentleman remarked that in our days, we were getting Rs. 2,000.

Mr. SPEAKER.—It is a hard fact.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I may make it clear, I am not borrowing any example of theirs. We are doing on our own initiative what is right. Let not my Hon'ble friend think that we are borrowing anything from him, either by way of ideas or precedent or example.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I never said you are borrowing ideas. Sir, if he borrows from us, he will be better. That apart Sir, if we compare this Rs. 900 fixed at present with Rs. 2,000

of our days, if you calculate and if you compute the entire emoluments that are given, I may say, it exceeds Rs. 2,000 of those days.

Sir, coming to the Daily Allowance...

A Voice :—Good at Mathematics!

Mr. SPEAKER.—Are you a student of the Central College or the Maharaja's College?

Janab J. MOHAMED IMAM.—Sir, my knowledge of Mathematics is confined only to Fourth Form. I am a Natural Science student.

Mr. SPEAKER.—That explains!

Janab J. MOHAMED IMAM.—Sir, it is proposed in this Bill that the Ministers shall be given a daily allowance of Rs. 25. I must say that this is highly unjustifiable. What are the reasons that have made you to enhance the daily allowance from Rs. 10 to Rs. 25? The previous Ministers were drawing daily allowance according to the Mysore Service Regulations. Sir, the Ministers are Government Officers; they are public servants and for all Government Officers, the same rules are applicable; The same Service Regulation is applicable. There cannot be any differentiation. What is a difficulty to one officer is a difficulty to another Officer and there cannot be any discrimination as between them, and all the officers till now were guided by the provisions of the Mysore Service Regulation. They were drawing their T. A. and D. A. as provided in the Mysore Service Regulation.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Are Ministers governed by the Articles of the Mysore Service Regulation?

Janab J. MOHAMED IMAM.—Yes.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—No.

Janab J. MOHAMED IMAM.—They are entitled for one compartment. But to-day to make a differentiation between an officer and an officer will have a very bad reaction. Can you tell me on what ground we should enhance D.A. from Rs. 10 to Rs. 25, nearly 150 per cent more? And if you think there is need and you are likely to incur more expenditure why don't you make a universal rule

for all the officers? If you think it fit to increase it by 150 per cent, the same thing applies to other officers who are placed in a similar position or perhaps worse position. That is why it will have a great re-action. To-morrow representations will be made to you. "These are hard days. We cannot get on with Rs. 5, 6 or 10 by way of D.A." You must be guided by the Mysore Service Regulation and whatever is allowed there must be accepted by you, but this discrimination and this distinction, I must say, is highly undesirable and it will have a great re-action. The previous Ministers were drawing Rs. 10 a day; they were drawing their D.A. according to the Mysore Service Regulation, but why this sudden change I cannot understand. And it must be understood that the touring of the Ministers is not inconsiderable. If you take the statistics relating to the previous Ministers, the expenses incurred by them by way of T.A. are really considerable. There are Ministers who have drawn T.A. to the extent of Rs. 3,000 to 4,000 a year. So this means a good bit of expenditure to Government. Also you have made a provision for 4 additional domestic servants, which was not found before. For this reason I must oppose the Bill very vehemently. I know the new Ministers, specially the Chief Minister, are talking very highly of their career.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I did not talk highly of my career.

Janab J. MOHAMED IMAM.—They say that they will do their best to improve the finances and to maintain the morals in the services.

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—These are days of voluntary cuts.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I hope they will be guided by justice and fair play. Is this a good example in the interest of economy, in the interest of public service? All these things are to be considered by the Ministers before they take these steps, but if you still persist and get the Bill passed in the face of the opposition, we cannot help. I know you have got a brute majority.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I take objection to the words. If he says 'brute majority', shall I say then you have 'cowardly minority'?

Janab J. MOHAMED IMAM.—You must say 'brave, heroic minority' because against such odds we are opposing. If anybody is cowardly it is the party in power. I think that is very well applicable to you and to your party.

Mr. SPEAKER.—How is it that the Hon'ble Member did not raise these points during the discussion on the previous Bill?

Janab J. MOHAMED IMAM.—The Speaker has not much to do.....

Mr. SPEAKER.—In those days Members of the Legislative Assembly were getting Rs. 7-8-0 D.A. and for raising it to Rs. 15 you have agreed.

Janab J. MOHAMED IMAM.—As a sort of agreement in the Select Committee we have agreed.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—He never spoke against the enhancement when that Bill was passed.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I do not think it will be proper to reveal the discussions in the Select Committee.

Janab J. MOHAMED IMAM.—ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದು, ನಾನೇನುಮಾಡಲಿ? On these grounds I must say the Ministers must set a personal example of economy; they must look to the interests of the State and in these hard days of financial stringency, I think it is better to be moderate.

With these remarks, I feel it my duty to oppose the Bill.

* ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು (ನಾಗಮಂಗಲ) ಸಾಬ್ಬಿ, ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ..... ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ತಾವೇನು ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತೀರೋ?

* ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತೇನೋ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೋ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ನೋಡಿ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು, ಸಚಿವರುಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಾಗಿ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆ ಪಡುತ್ತ ತಮ್ಮದು ಪ್ರೇಮದ ಮೈನಾರ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಏಕೆ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಇರಲೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರು? ತಮಗಾದರೆ ಇರಲಿ, ಬೇರೆಯವರಿಗಾದರೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಂತೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು).

ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸಂಬಳ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದು ದನ್ನು 150 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಕಿವಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಹಳ ಇಂಪಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ 900 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಕಿವಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೋ. ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಇತರರಿಗೂ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಾವಿದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರನ್ನು ಒಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಚಿಕ್ಕನೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ "ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೇಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಂಬಳ? ನಾವು 500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೇ 700 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೇ ಮಂತ್ರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಈ ದಿನ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಇಂಗ್ಲಿಷರನ್ನು ಒಡಿಸಿದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈಗೇಕೆ ಹಿಂದಿನ ಸಮಾಚಾರ ಬೇಕು? ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ, ಪ್ರಜಾ ಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮದೇನೋ ಮೈನಾರ್ಟಿ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಹುದು. ಇನ್ನು 10-15 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮದೇ ಮಹಾರ್ಜಿ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅದೇನು ನಮ್ಮದೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಏನೋ ಅವರದು ಮಹಾರ್ಜಿ ಬಂದು 70 ಜನಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಹೇಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು? ಅವರಿಗಾಗಿ ನಾವು ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ಈ 900 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲೇ ಅವರ ಜೀವನ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತತ್ತಾಪಿ ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ವಾಸದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಾನೂ ಕೂಡ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಬಂದು ಹೋಗತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸತ್ಕಾರ ನೀಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅವರ ಸಂಬಳವನ್ನೇ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

4 P.M.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಳವೆಯನ್ನು ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಪೆಟ್ರೋಲಿಗೆ 14 ಮೈಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 23 ಮೈಲಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಗ್ಯಾರಂಟಿಗಳ ಪೆಟ್ರೋಲಾದರೂ ಅವರ ಕಾರಿಗೆ ಬೇಡವೆ? ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನೆಯಿದ್ದರೆ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಪಡೆದು ಬೇರೆ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. 250 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಟ್ಟರೂ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದುದನ್ನು 900ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು 800ಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೂ ಇಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ

ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬರುವುದು ಸಾಲದೆ ಲಂಚ ತಿನ್ನಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಾರೂ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸತ್ಯಸಂಧರು. ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—It is a grave charge.

Mr. SPEAKER.—The Bill relates to the present Ministry.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು —ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣವೆಂದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಜನಾಬ್ ಇಮಾರಂವರು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಲಂಚ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಬಳ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೇ ಹೇಗೆ? ಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣ. ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಗಮನ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಲಂಚಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಎಷ್ಟು ಲಂಚ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ?

(ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಗು.)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಲಂಚ ತಿನ್ನುವವರು ತಿಂದೇ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—ಹಣ ಸಾಲದಿರುವಾಗ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—Let not the Member be disturbed very frequently. I would say that it will not be in good taste to cast aspersions against those Ministers who are not here.

Sri M. SANKARLINGE GOWDA.—That was the theme during may election tour and I am repeating the same here.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member will please confine himself to the present Bill.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ 1,250, 1,100 ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಳವಿರುವುದರಿಂದ 900 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಭಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಭಯ ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಹೊಚ್ಚಿಗಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ದಿನವೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಧರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತಾಪತ್ರಯವೂ

ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಲಂಚ ಋಷುವತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಹಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I submit, Sir, that that word need not be repeated again.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—900 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ? ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದು 900 ಏಕೆ ಮಾಡಿದರು? ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತುಂಬ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದೊಬ್ಬರ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿಯಂತೆ ಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಅವರು ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣ ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಅವರು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು? ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕಡಮೆಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಖೋತಾ ಇಲ್ಲದೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನ್ಯಾಯ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ತಕ್ಕಂಥ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಲಿಗಳಿವೆ. ರಾಜಪ್ರಮುಖರಿದ್ದಾರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅಫೀಸರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಗುಮಾಸ್ತರಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಸ್ಟೇಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ Head of the State, the Ministers, the Officers and the Ministerial establishment ಎಂದಿದೆ. It is well to remember that salaries and allowances are based on what is called the tiara of hierarchy. ಏನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರಾಗಲಿ, ಮಿಕ್ಕವರಾಗಲಿ ವಾದ ಎತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿದರೆ ರಾಜಪ್ರಮುಖರಿಗಾಗಲಿ, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕೆಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನಾವು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಲು ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾನೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬರೇ ಇರಲಿ, ಈ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಸಂಬಳ, ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾರೋದ್ದಾರವಾಗಿ ಇದೇ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಗಳು ಬರುತ್ತವೆ,

ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದು ನ್ಯಾಯವೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇಪ್ ಪಾಪುಲಾರಿಟಿ ಬೇಕಾದರೆ ಏನೂ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನುಲಬವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ, ಸಂಭಾವನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ—ಶ್ರೀ ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ—ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿ ದೇಶಸೇವೆಮಾಡಬಹುದು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವುದು 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ. ಜನಾನುರಾಗ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಶಾಸನ, ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡಬಾರದು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜ. ಈಗಲೂ ಘಂಟಾಘಂಟಾ ಪಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಆ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಒಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಕರಾಚಿ ನಿರ್ಣಯ 1929ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಾಗ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆರೆ ಏಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಈ ದಿವಸದ 2½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಒಂದೇ, ಆಗಿನ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಒಂದೇ. ಆಗಿನ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆರೆ ಏನಿತ್ತು ಆ ಬೆರೆಯನ್ನು ಏನಾರಿ ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ ಯಾವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿದೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಿಷಯ ಇಷ್ಟು ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ವಿಚಾರ. ಅಫೀಸರಿಗೇ ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಾದಿಸುವುದು ಸಮಂಜಸವಾದ ವಾದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯ ದಿನ ಒಂದು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಫೀಸರೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಒಬ್ಬ ಜವಾನ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತ, ಅವರೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜವಾನ, ಗುಮಾಸ್ತರು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಅಫೀಸರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಬೇಕು, ನಮಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಿ, ನಾವೂ 11 ರಿಂದ 5ರ ವರೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದರೆ ಅದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೇ, ಲೌಕಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಂಭಾವನೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ವೇತನಗಳು, ಸಂಭಾವನೆಗಳು ಇಷ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಚಿತಾವಣೆಮಾಡಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು).

ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ಒಂದು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಜವಾನರೂ ಕೂಡ 'ಅನೇಬ್ಬಿ ಮೆಂಬರುಗಳು 100 ರೂಪಾಯಿ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಮಗೇಕೆ 25 ರೂಪಾಯಿ' ಎಂದು ವಾದಿಸಿದರೆ ಅದು ವಿತಂಡವಾದ. ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಒಂದು ವಿತಂಡ ವಾದವನ್ನು ನಾವು ಮಂಡಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಕಾರಣವಾದ ವಾದ ಆಗಬೇಕು.

ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್, ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೂ ಜನರಿಗೂ ಸಮನ್ವಯವಾಗತಕ್ಕ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಾಕಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಡಾದಿದರೆ 4 ಗ್ಯಾಲಕ್, 5 ಗ್ಯಾಲಕ್ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 4-5 ಗ್ಯಾಲಕ್ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನೂರು ಅಥವಾ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಅನೇಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬಂದವರಿಗೆ ಉಪಚಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಸಾಲದು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು 10, 15, 20, 30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಸಿಕ್ಕಿತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಪಕ್ಷದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಾರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಕಾರಿಗೆ 25-30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕು. 25-30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾರನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಆಧಾರಹಾಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅಸ್ತಿ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರುಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸಾಲಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲಗಾರರ ಹೆಸರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ವರ್ಷವೇ ಆಗಲಿ ಯಾರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸವಾಲುನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಖಂಡನೀಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೋಪ ಮತ್ತು

ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದ್ದನ್ನು, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾವ ಸಭೆಗೂ ಕೂಡ ಗೌರವ ಬರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಅಂಥ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಸವಿನಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಈ ದಿವಸ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಇದು, ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇರತಕ್ಕ ಒರ್ಚುಪಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮುಚ್ಚಿ ಗೊ ಕೂಡಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಾವು ಬಿಲ್ ತಯಾರುಮಾಡಿದಾಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಸಂಬಳ, ಸಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಇನ್ನೂರ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.....

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—ತಿರುವಾಂಕೂರು ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು.—ಅಲ್ಲಿ 750 ರೂ. ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಿಲ್‌ನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಮುದುವಾಗ, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ನಾವೇ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಾಗಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಮಾಡಿ ಈ ಬಿಲ್‌ನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ತಿರುವಾಂಕೂರು ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡಮೆ ಇದೆ? ನೀವೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಯರುಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಯಾವುದೋ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ವಾದ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಕ್ಷೆಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನೇ ಜಡ್ಜಿಗಳ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ, ಇತರ ಅನಾನುಕೂಲವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ತಿರುವಾಂಕೂರು ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ವಾದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವಿರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದು ದನ್ನು 900 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಮಂಜಸವಾದ ಮನುಷ್ಯಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು, ಸಭೆ ಇವೊತ್ತೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ತಾವು ಎಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸದಾಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬ್ಯೂಟ್ ಮೆಜಾರಿಟಿಯಿಂದ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ನಿಗದಿ

ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬ್ಯೂಜೆಟ್‌ಮಾಡಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ವಹಾಧವಾಗಿ ಮಾಡ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ 800 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಸಾಕು. ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಏಂದರೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಯಾರ ಸ್ವತ್ತೂ ಅಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಬಳ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ್ದು ಅಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾರಾನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗತಕ್ಕ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಉದ್ವೇಗ, ಆರೋಪಣೆ, ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗೆ ಕಾರಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Mr. Speaker, I wish to say just a few words because most of the ground has been covered by the Hon'ble the Chief Minister. For one thing, Janab Mohamed Imam compared Ministers' salaries with those of officers. Comparison always should be with similar things but not with dissimilar things. Here an officer who is the head of a department gets somewhere between Rs. 1,400 and Rs. 2,150. He gets a pension and his methods of life are different. Such comparisons ought not to be advanced. What are the similar things? Similar things would be: what salaries the previous Ministers were getting in our own State and the living index and the prices in those times?

Janab J. MOHAMED IMAM.—Take 1951.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I may just give accurate statistical figures for what the Hon'ble Chief Minister said. In Madras the salary of a Minister is Rs. 1,000; Bombay, Rs. 1,100; Hyderabad, Rs. 1,250; Travancore-Cochin, Rs. 750.

So, the Hon'ble House can see the right or wrong in what is fixed by the Select Committee. Regarding the Allowances, it was discussed threadbare and what was supposed to be the actual expenses in the ordinary course, has been put down.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Ministers Salaries and Allowances Bill, 1952, as reported by the Select Committee, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clause 2. The question is:

"That Clause 2 stand part of the Bill"

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 3.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—I do not move my amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 3 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 3 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 4.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I do not move my amendment.

Mr. SPEAKER.—Then Clauses 4, 5 and 6. The question is:

"That Clauses 4, 5 and 6 stand part of the Bill".

The motion was adopted.

Clauses 4, 5 and 6 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 7.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಈಗಲೇಯಾಗಿದೆ:

(i) In sub-clause 2 (a) omit the words "and four third class fares for personal servants."

(ii) In the first proviso of sub-clause 2 (a), omit the words "Number of Servants and"

(iii) In the second proviso of sub-clause (2) (a), omit the words "the number of servants travelled and".

(iv) In sub-clause (2) (b) for the word "eight" substitute the word "four" and for the words "five annas and four pies" substitute the words "two annas and eight pies".

(v) In sub-clause (2) (c) for the word "twenty-five" substitute the word "ten".

(vi) In sub-clause (3) (a), omit the words "four third class fares for personal servants".

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು).

(vii) In the first proviso of sub-clause (3) (a), omit the words, "the number of servants and"

(viii) In sub-clause (3) (b), omit the word "twice"

(ix) In sub-clause (3) (c), for the words "eight" substitute the word "four" and for the words "five annas and four pies" substitute the words "two annas and eight pies".

(x) In sub-clause (3) (d), between the words "place" and "provided" occurring in line 4 insert the words "not exceeding rupees thirty"

ಇದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಈ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ನಾಯ್ಕ ಪರ್ಸನಲ್ ಜವಾನರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಜವಾನರುಗಳಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಬೇರೆ ಪರ್ಸನಲ್ ಜವಾನರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ four personal servants ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು.—ಸರ್ಕಾರಿ ಜವಾನರುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾನರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸ್ವಂತ ಜವಾನರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜವಾನರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕಾರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಮೈಸೂರಿನ ಎಂಟಾಣಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾರಾಣ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು—ನಾರಾಣ್ ಮೊದಲನೆ 50 ಮೈಲಿಗಳಿಗೆ, 2 ಆಣಿ 8 ಕಾನು ಬಾಕಿಯದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಹೌದು. ಇಂಥ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿರುವ ತತ್ತ್ವವೆಂದರೆ.—

"It is a fundamental principle that the allowance is not to be a source of profit and no allowances are granted to meet the expenses of the families of person accompanying them while travelling on duty"

"Travelling allowance is given to an officer to cover the actual expense incurred by him in the interest of public service"

ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕಾರಿನ ಬೆರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಹಿಂದಿದ್ದಂತೆ ಮೈಲಿಗೆ ಎಂಟಾಣಿಯಂತೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಹಿಂದೆ ಮೈಲಿಗೆ ಹತ್ತಾಣಿ ಇತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಇದರಿಂದ ರಾಜ ಪರ್ಯಾಯವೇಕೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ನಾವೂ ಕೂಡ ಹಾಗೇನೂ ತಾವು ರಾಜಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಸೇವೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಆಗಲಿ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದವರೇ ಆಗಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅವರು ರಾಜ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋವೇಳೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾದದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೇನು, ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ—ಅವರ ಆದಾಯಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಮದ್ರಾಸನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸಿನವರಿಗೆ ನಮಗಿಂತ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚಗಳಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ರಾಯರ ತೆರಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಛಿಗಾರನು ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಡುತ್ತಾನೋ—ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ನಮ್ಮಷ್ಟೇ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯುಳ್ಳ ತಿರುವಾಂಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು.—ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಮೈಸೂರಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಒಂದು ಕೋಟಿಯಾದರೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ 6 ಕೋಟಿಯಿದೆ. ತಿರುವಾಂಕೂರು ಹಾಗಲ್ಲ. Its population and income is the same as that of Mysore. ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 34 ಲಕ್ಷ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದು, ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದು, ಅಷ್ಟೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮಷ್ಟೇ ಕಡಮೆಯಿರುವುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಜ್ಞಾಯಿರುವುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಡಮೆಯಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನೇ ರಾಯರ ವಾದ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. 2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಂಡಿಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ,

ಎಷ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಜಾನೆ ಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನು ವೃಂದಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆಂದು ಜನ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡ ಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವನ್ನು ಅವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿ ಟ್ಟರು.—ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಅದೂ ಸರಿಯಾದ ವಾದವೇ. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಲಿ, ಕಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಂತಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯ ವಲ್ಲ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಾ ಗಲಿ ಅಥವಾ 10 ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಾ ಗಲಿ ಏನೂ ತಮಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಚೈತ ನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ (3) ನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಹಾಕಿದೆ. 25 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅವರು ಬರ್ಚುವಾಡುವಷ್ಟು, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾರೂ ರಾಫ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳು ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದರೂ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ, 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ?

4 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಅದಾದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟು, ಇಂಥಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಬರ್ಚು ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುವವರನ್ನು ಜನ; ಅವರಿಗಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗು ತ್ತದೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಡುವವ ರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಯೇ ಏನಾ ಇದರಿಂದ ರಾಫ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನಿ ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮೇಲೆ number of sections ವಿಷಯ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದು 3ನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವನ್ನು ತರಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ಮನೂದೆಯ analogy ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯ ಸ್ಪೀಕರವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇ ಕೆಂದು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೂ ಕೊಡಿ ಎನ್ನು ವುದೂ, ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೂ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕಾರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಿಂಗಳಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿ ಅಲೋಯನ್ಸನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಟಿ. ಎ. ಕಡಮೆಮಾ ಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದ ಹೇಳಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇತರ ನೆರೆಹೊರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ತರಿ

ಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿ ಈ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೇ ವೆಯೇ ಹೋಗತು. ಅರಿಗಿಂತ ನೀವು ಕಡಮೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದೇನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಗಳನ್ನು ಇತರ ಯಾವ ದೇಶಗಳಲ್ಲವೆಯೋ ಆ ದೇಶಗತಿ ಗಿಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—Is there any State where the Minister is drawing Re. 0-2-8 per mile as mileage? So little as that? The Member can give an instance even now.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಎರಡಾಣಿ ಎಂಟು ಕಾಸು ಪೆಟ್ಟೋಲಿಗೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದೇ ಹೇಳು ವುದು. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಅನುಗುಣ ವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಭೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :
“That :

(i) In sub-clause (2) (a), omit the words “and four third class fares for personal servants”,

(ii) In the first proviso of sub-clause (2) (a), omit the words “number of servants and”,

(iii) In the second proviso of sub-clause (2) (a), omit the words “the number of servants travelled and”,

(iv) In sub-clause (2) (b), for the word “eight” substitute the word “four” and for the words “five annas and four pies” substitute the words “two annas and eight pies”,

(v) In sub-clause (2) (c), for the word “twenty-five” substitute the word “ten”,

(vi) In sub-clause (3) (a) omit the words “four third class fares for personal servants”,

(vii) In the first proviso of sub-clause (3) (a), omit the words “the number of servants and”

(viii) In sub-clause (3) (b), omit the word “twice”,

(ix) In sub-clause (3) (c), for the word “eight” substitute the word “four” and for the words “five annas and four pies” substitute the words “two annas and eight pies”,

(x) In sub-clause (3) (d), between the words “place” and “provided” occurring in line 4 insert the words “not exceeding rupees thirty”

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, the Hon'ble Member has dwelt upon two points—one regarding the daily allowance and the travelling allowance and the other regarding personal servants. Regarding the travelling allowances I have already explained the reasons why and how they were fixed. Further my Hon'ble friend himself knows that even in the case of the District Board Presidents who are supplied with cars, they are paid at 4 annas and 2 as. 8 ps. I do not want to dilate on that further.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—We never wanted these cars, but they were foisted on us. (Laughter.)

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I wish he had not accepted the car to set an example to others.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, even now if he sends up a proposal, I will immediately accept Sir. (Laughter.)

Sri H. K. VEERANNA GOWDA (Maddur).—I may be permitted to say one word. Government asked the District Board Presidents that whoever did not want cars might forthwith intimate the Government, and some of them did it and some others did not inform.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Sir, I sold away my car at a loss of Rs. 5,000 on account of the Government car. (Laughter.)

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Regarding the personal servants, there is no obligation that four servants should always be taken, and that payment should be made to four servants irrespective of the fact that they were taken or not. Actually if one servant goes with the Minister, the amount will be claimed for one and if nobody goes, nothing need be spent. Therefore this is only a permissive legislation and not obligatory taxation on the Consolidated Fund of this Government.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—In addition I may say, the Ministers rarely move in trains. The provision is only when they move in train. In these days they only move in cars and one or two peons go with them.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I press my amendment Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That (i) In sub-clause (2) (a) omit the words "and four third class fares for personal servants".

(ii) in the first proviso of sub-clause (2) (a), omit the words "number of servants and".

(iii) in the second proviso of sub-clause (2) (a), omit the words "the number of servants travelled and".

(iv) in sub-clause (2) (b), for the word "eight" substitute the word "four" and for the words "five annas and four pies" substitute the words "two annas and eight pies".

(v) in sub-clause (2) (c), for the words "twenty-five" substitute the word "ten".

(vi) in sub-clause (3) (a), omit the words "four third class fares for personal servants".

(vii) in the first proviso of sub-clause (3) (a), omit the words "the number of servants and".

(viii) in sub-clause (3) (b), omit the word "twice".

(ix) in sub-clause (3) (c), for the word "eight" substitute the word "four" and for the words "five annas and four pies" substitute the words "two annas and eight pies".

(x) in sub-clause (3) (d), between the words "place" and "provided" occurring in line 1 insert the words "not exceeding rupees thirty".

The motion was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Clause 7 stand part of the Bill".

The motion was adopted.

Clause 7 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 8 and 9. The question is—

"That Clauses 8 and 9 stand part of the Bill".

The motion was adopted.

Clauses 8 and 9 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

“That Clause 1 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Title and Preamble. The question is :

“That the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO : Sir, I move :

“That the Mysore Ministers Salaries and Allowances Bill, 1952, as reported by the Select Committee, be passed.”

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—I oppose the Bill, Sir. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, One chasing the other ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರುಗಳು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

Mr. SPEAKER.—We are concerned with the Ministers now.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಡಿಸ್ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Ministers Salaries and Allowances Bill, 1952, as reported by the Select Committee, be passed.”

The motion was adopted.

The Mysore High Court (Amendment) Bill, 1952.

Motion to consider.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Sir, I move :

“That the Mysore High Court (Amendment) Bill, 1952, be taken into consideration.”

This is a very simple measure. Section 16 (2) of the Mysore High Court Act, 1884, reads as follows :

“Any Bench of the Judges of the High Court may refer to a full Bench of the said Court, any question of law or usage having the force of law, the construction of any document or the admissibility of any evidence in the proceedings pending before it on which there is no further appeal under the law for the time being in force.”

Prior to the Constitution, there was no further appeal from any decision of the Bench of the High Court and consequently reference to a Full Bench was made subject to the condition that there was no further appeal under the law for the time being in force. But after the Constitution, every decision of the High Court is subject to appeal to the Supreme Court. It is only in order to remove this condition precedent to a reference to a Full Bench that this Bill is moved, and it is in regard to the deletion of some words so that the High Court, whenever it feels so, may refer any particular case to a Full Bench.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore High Court (Amendment) Bill, 1952, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clause. The question is :

“That Clause 2 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :—

“That Clause 1 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Title and Preamble. The question is :

“That the Title and Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.